

1. Příprava povrchu podkladu – Povrch podlahy musí být před pokládkou pevný, suchý, rovný a hladký dle platných norem. Případné nerovnosti, praskliny, masné skvrny, asfalt nebo zbytky lepidel musí být odstraněny. U nových podkladů v novostavbách nebo při jejich rekonstrukcích je důležité vždy zkontrolovat jejich zbytkovou vlhkost. U cementových je přípustná zbytková vlhkost menší než 2 %, u anhydritových menší než 0,5 %. Z původních podkladů jsou pro pokládku vinylových dílců se zámkovým spojem přípustné:

- laminátové, parketové a kompaktní PVC krytiny pevně přilepené k nosnému podkladu
- rovné kamenné, mramorové a keramické dlažby se spárami menšími než 5 mm na šířku a 2 mm na hloubku
- vyztřelé minerální potěry

Textilní a jiné nekompaktní podlahoviny musí být před instalací z podkladu odstraněny.

2. Aklimatizace – Aby si vinylové dílce zachovaly své technické vlastnosti, musí být před instalací skladovány v suchém prostředí při stabilních klimatických podmínkách. Nejméně 24 hodin, ideálně 48 hodin před pokládkou by balení dílců měla být umístěna v místě instalace (max. 5 balení na sobě) při teplotě větší než 15°C.

3. Podlahové topení – Vinylové podlahoviny mají nízký tepelný odpor, který nemá prakticky žádný vliv na výkon topení. Vytápění podlahy musí být vypnuto 3 dny před instalací dílců a zapnuto nejdříve 7 dní po dokončení instalace. Při instalaci by teplota povrchu podlahy neměla překročit rozmezí 18–22°C. Při pozdějším provozu topení by teplota pod podlahovou krytinou neměla překročit 28°C. Na vyšší než uvedenou teplotu nejsou od výrobce konstruované žádné podlahové krytiny mimo keramických dlažeb. Pokud nebyla provedena topná zkouška nového podlahového vytápění, podlahové krytiny by neměly být instalovány.

4. Podmínky při instalaci – Ideální teplotní podmínky v prostoru jsou 18–25°C. Stabilní teplota v místnosti by měla být udržována po celou dobu instalace. Vysoké teploty nebo přímý sluneční svit není pro instalaci vhodný. Teplota povrchu podlahy by měla být vyšší než 15°C. Relativní vlhkost vzduchu by neměla překročit 65 %. Dodržení podmínek je důležité pro rozměrovou stabilitu vinylových dílců, jejichž přesnost je pro dokonalé spojení zámkového systému nezbytná.

5. Multifunkční podložka – Před pokládkou dílců je bezpodmínečně nutné instalovat na připravený podklad multifunkční podložku. Podložky v rolích je vhodné rozvinout v příčném směru oproti řadám dílců, okraje by se v žádném případě neměly překládat přes sebe. Doporučujeme použít podložky TARKO PREMIUM nebo TARKO PRO, které jsou dostatečně odolné tlaku, výrazně snižují kročejový hluk a zvyšují komfort při chůzi, maximalizují protiskluzný efekt pod dílci a zjednodušují pokládku.

6. Zpracování dílců – Před instalací je nutné zkontrolovat, zda dílce nemají viditelné transportní nebo výrobní vady. Snadno zjištěné vady nelze instalovat a je nutné nejdříve uplatnit reklamaci u dodavatele. Stejná barevnost dílců je zaručena stejným číslem výrobní šarže, která je uvedena na štítku obalu. Při instalaci je doporučeno rozbalit více balení a dílce při pokládce náhodně prostřídat, aby se vzory dekorů na dílcích neopakovaly s „umělou“ pravidelností a případné různé šarže mohly být v jedné místnosti prokom-

binovány. Formát dílců lze upravit naříznutím povrchu rovným nožem a po zlomení dílce následně doříznout ostrým háčkem.

7. Směr pokládky dílců – Při pokládce je vždy nutné v místnosti instalovat jednotlivé dílce zleva doprava ve směru denního světla. V dlouhých a úzkých místnostech (např. chodby) je vhodné orientovat dílce ve směru chůze. Pomocí vymezovacích podložek (klínek) je třeba vytvořit mezi dílci a stěnou dilatační spáru v šířce více než 5 mm umožňující jejich „plovoucí“ pohyb. Stejně pravidlo pro dilatační spáry platí i pro všechny navazující prvky v místnosti, jako jsou např. prostupy potrubí, dveřní zárážky, zárubně a jiné. Dilatační spáry nesmí být zaplněny tmelem, elektrickými kabely apod.!

8. Pokládka plochy z dílců – První dílec položte perem ke stěně, ostatní dílce položte stejným způsobem. Dbejte na to, aby byl čelní spoj pera a drážky v rovině a lehkým poklepáním gumovou palicí je spojte. Pokládku další řady začněte alespoň 30 cm dlouhým zbytkovým dílcem z předchozí řady, který vložte do podélné drážky již hotové řady dílců pod úhlem 30° a lehce jej zatlačte směrem k podložce a k již položené řadě. Vezměte další dílec, vložte jej opět podélně se sklonem 30° do předchozí řady a zároveň co nejtěsněji k čelní straně předchozího dílce a spojte je tak, jak je již vysvětleno výše. Tento postup opakujte ve všech následujících řadách. Dbejte na to, aby se sousední řady dílců vždy dostatečně převazovaly a jejich čelní spoje byly od sebe vzdálené nejméně 30 cm, jen tak docílíte bezvadného funkčního výsledku. Při pokládce poslední řady si nejprve změřte vzdálenost mezi stěnou a již položenou řadou, přenechte ji na dílec a uřízněte. Šířka poslední položené řady dílců by z hlediska dostatečné pevnosti jejich čelního spoje měla odpovídat alespoň polovině šířky dílce. Nezapomeňte zde také na 5mm dilatační odstup od stěny.

9. Pokládka plochy větší než 150 m² – Místnosti s plochou větší než 150 m² mohou být položeny v celku za předpokladu, že dilatační odstup dílců od stěn bude dvojnásobný, tedy 10 mm. Instalovaná plocha dílců by v jednom směru neměla přesáhnout délku 15 m. U extrémně úzkých a dlouhých místností musíme použít dilatační profily. Pokud je místnost přerušena stavebními prvky, jako jsou sloupy, dělicí příčky a průchody, dodržte dilatační spáry 5 mm i kolem těchto prvků. Při instalaci soklových lišt, přechodových a ukončovacích profilů mějte na paměti, že tyto profily nesmíte pevně spojit s podlahou. Pokud budete potřebovat další informace, obraťte se na odborného prodejce.

10. Dokončení pokládky – Po instalaci poslední řady dílců odstraňte ze všech dilatačních mezer vymezovací klínky. Zkontrolujte, zda dílce nejsou nikde pevně spojeny s podkladem, nábytkem nebo stavebními prvky. Pokud by v místnosti následovaly ještě další stavební práce, přikryjte instalovanou plochu dílců ochrannou fólií.

11. Soklové lišty na stěnu – Instalaci soklových lišt je zaprávněno usazování nečistot ve spárách u stěn a pronikání vlhkosti pod podlahovinu při běžné údržbě. Způsob montáže závisí na typu lišty a použití spojovacího materiálu (tekuté hřebíčky, lepicí pásky, hřebíčky, šrouby, klipsy). Přestože je soklová lišta významným estetickým prvkem podlahy, při jejím výběru by měly rozhodovat také praktické okolnosti (ro-

vinnost stěn, typ prostředí, způsob údržby).

12. Doporučení – Obvodové spáry ve vlhkých místnostech menších než 10 m², jako jsou koupelny nebo kuchyně, mohou být vyplněny silikonem, aby nedošlo k vniknutí vody pod položenou podlahu. U větších ploch doporučujeme spáry nejprve zalepit a až poté utěsnit silikonem. Barevná kolečka a nohy nábytku mohou při dlouhodobém užívání způsobit neodstranitelné šmouhy. A1 TARKO CLIC nedoporučujeme instalovat v místnostech s velkými prosklenými plochami (např. zimní zahrady, verandy), jelikož zde dochází k velkým teplotním výkyvům.

13. Údržba – Aby byl zachován původní vzhled podlahové krytiny co možná nejdéle, dodržujte, prosím, tyto základní pravidla:

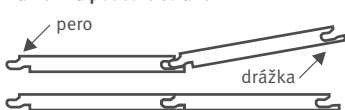
- redukovat množství nečistot zanesených na podlahovou krytinu pomocí příslušně velké čistící rohože nebo čistící zóny
- odstraňte nečistoty co možná nejdříve, jelikož zvyšují míru opotřebení a mohou způsobit změnu barevnosti podlahové krytiny
- odstraňte kamínky a nečistoty zrnité povahy, které by mohly způsobit poškrábání podlahové krytiny
- nepoužívejte abrazivní čistící prostředky nebo silná rozpouštědla
- pro zachování dlouhé životnosti a rovněž z hygienických a estetických důvodů provádějte pravidelnou údržbu.

Vinylové dílce A1 TARKO CLIC mají povrchovou PUR (polyuretan) úpravu TopClean XP aplikovanou již při jejich výrobě a snadno se tak udržují čisté a nevyžadují žádné počáteční ošetření povrchu po instalaci. Při ukládání podlahové krytiny s PUR povrchovou úpravou dosáhnete významných úspor při nízké spotřebě čistících prostředků. K běžné údržbě doporučujeme použít speciální přípravek A1 AKTIV čistící podlah.

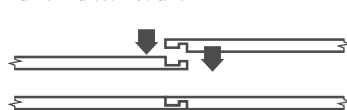
14. Čistící rohože – Používání čistících rohoží snižuje náklady i čas údržby vinylové podlahové krytiny za předpokladu, že je pravidelně čištěna. Pro zachycení nečistot ve vstupních prostorech uvnitř budovy lze použít kobercové rohože a před budovou hrubé rohože. Oba stupně čistících zón společně významně redukují množství nečistot z venkovní obuvi.

15. Kancelářské židle s kolečky – Kancelářské židle by měly být vybaveny měkkými kolečky typu W předepsaných rozměrů (50 mm průměr, 20 mm skluznice, 100 mm poloměr otáčecí skluznice) dle normy EN 12529 pro použití na hladkých podlahových krytinách. Toto je nezbytné brát do úvahy při výběru vhodných kancelářských židlí.

Zámek na podélné straně

Zámek na čelní straně

Technické údaje dle EN (harmonizovaných evropských norem)

Heterogenní podlahové krytiny na bázi polyvinylchloridu ve formátu dílců pro celoplošné pokrytí podlah v budovách dle EN 649.

CE podlahové krytiny splňují evropský technický standard dle EN 14041 : 2004.

Bfl-s1 reakce podlahových krytin na chování vůči ohni dle EN 13501-1 – klasifikace nehořlavé

DS bezpečný povrch podlahových krytin proti skluzu dle EN 13893

16. Neodstranitelné skvrny – Při dlouhodobém kontaktu může přírodní guma zanechat neodstranitelné barevné skvrny na povrchu všech typů vinylových podlahových krytin. V praxi jde nejčastěji o pneumatiky bicyklů, kolečka kočárků, podložky spotřebičů nebo gumovou obuv. Tyto skvrny nejsou zřejmě okamžitě, ale jako důsledek migrace látek do podlahové krytiny, spuštěné v důsledku působení světla. Pozor také na bitumenové asfalty, minerální oleje, maziva a barevné krémy na boty, které mohou způsobit u světlých dekorů vinylových podlahových krytin barevné skvrny okamžitě.

17. Ochrana nášlapné vrstvy – Vystavení podlahové krytiny přílišné abrazi, např. kontaktu nábytku s ostrými hranami, nečistotám (např. písek, kamenný prach, ocelové piliny) časté klouzání či trvale velký tlak ve stejném místě podlahoviny představuje extrémní zátěž pro její ochrannou nášlapnou vrstvu. Pokud k němu dochází dlouhodobě, může dojít k rychlému opotřebení nebo poškození povrchu podlahoviny. Ve většině případů lze tyto defekty opravit nanesením speciálních přípravků pro obnovu ochranné nášlapné vrstvy.

18. Způsoby běžného čištění – Obvyklé čištění za sucha se provádí pomocí smetáku opatřeného potahem z vlny nebo mikrovlákna. Běžné nečistoty a menší skvrny lze odstranit pomocí vlhkého mopu. Povrch krytiny kompletně navlhčete (zředte čistící prostředek ve vodě podle pokynu výrobce), aniž byste na povrchu zanechali stojící vodu.

19. Čištění za mokra – Stírání za mokra spočívá v použití dostatečného množství vody, aby na podlaze zůstala její tenká vrstva. Do vody přidejte neutrální čistící prostředek nebo prostředek na alkoholové bázi. Jakmile začne prostředek působit, větší skvrny se uvolní a lze je odstranit mopem opláchnutým a vyždímaným v čistícím roztoku. Tento způsob nevyžaduje použití stroje. Použijte pouze dvojitý kbelík se ždímacím nástrojem a mop. Po oschnutí můžete čistý povrch v případě potřeby vyleštit rotačním strojem na podlahy (300 až 1000 ot./min) opatřeným běžovým nebo 3M–čistícím červeným padem. Na plochách, které se běžně dezinfikují za mokra, doporučujeme do vody přidat příslušné množství dezinfekčního přípravku.

20. Čištění skvrn – Čištěním skvrn se rozumí (lokální) intenzivní ošetření velmi odolných skvrn nebo stop otěru, které nelze odstranit stíráním mopem. Postříkejte skvrny čistícím roztokem, malé odstraňte hadíčkem, větší nebo četnější pomocí rotačního stroje na podlahy opatřeného měkkými pady. Nepoužívejte houby nebo abrazivní materiály, protože by mohly poškodit povrch PUR.